

przepisów prawnych — inwentarzach lub spisach remanentowych.

§ 8. Podatnicy, o których mowa w § 6, obowiązani są wykazywać w deklaracjach na zaliczki miesięczne na podatek obrotowy zakupy towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1, oraz obroty ze sprzedaży tych towarów, jak również obroty ze sprzedaży wyrobów wytworzonych lub przerobio-

nych z towarów, wymienionych w art. 9 ust. 1, lit. b) i lit. h), odrębnie od zakupów i sprzedaży innych towarów lub wyrobów.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

489

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1948 r.

o organizacji i zakresie działania komisyj odwoławczych przy izbach skarbowych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wykonawczych (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 12, poz. 64 oraz z 1946 r. Nr 34, poz. 209) zarządzam, co następuje:

§ 1. W okręgu każdej izby skarbowej tworzy się komisję odwoławczą do rozstrzygania odwołań:

- 1) osób fizycznych i spadków nieobjętych od wymiarów podatków: obrotowego, dochodowego i nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego, dokonanych przez urzędy skarbowe bądź przez komisje obywatelskie,
- 2) podatników od decyzji urzędów skarbowych i urzędów rewizyjnych, ustalających wysokość zobowiązania podatkowego na podstawie orzeczeń obywatelskich komisji podatkowych.

§ 2. 1. Komisje odwoławcze powołuje się na okres trzyletni. Minister Skarbu może tę kadencję przedłużyć na następne trzy lata.

2. Minister Skarbu może rozwiązać komisję odwoławczą przed upływem kadencji i zarządzić ponowne jej ukonstytuowanie.

3. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego oraz 36 członków i tyluż zastępców. Przewodniczącym komisji odwoławczej jest dyrektor izby skarbowej, który może powierzać przewodniczenie komisji lub sekcji komisji pracownikowi podległej izby skarbowej.

4. Minister Skarbu mianuje 18 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów mających miejsce zamieszkania w okręgu izby, a przedstawionych przez dyrektora izby skarbowej, oraz powołuje 18 członków i tyluż zastępców spośród kandydatów, przedstawionych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej w podwójnej ilości przez:

- 1) wojewódzkie rady narodowe (rady narodowe m. st. Warszawy i m. Łodzi),
- 2) okręgowe komisje związków zawodowych (w m. st. Warszawie — Radę Związków Zawodowych),
- 3) centralne zarządy przemysłów państwowych, mające siedzibę na terenie danej izby skar-

bowej, oraz wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej,

- 4) Związek Samopomocy Chłopskiej,
- 5) Centralny Związek Spółdzielczy,
- 6) izby przemysłowo-handlowe,
- 7) izby rzemieślnicze,
- 8) organizacje właścicieli nieruchomości budynkowych,
- 9) instytucje samorządu zawodowego (rady adwokackie, izby lekarskie, lekarsko-dentystyczne, lekarsko-weterynaryjne itp.).

Połowa kandydatów przedstawianych przez dyrektora izby skarbowej oraz kandydaci przedstawiani za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej przez izby, organizacje i instytucje, wymienione w pkt 6), 7), 8) i 9) — powinni być podatnikami podatku obrotowego lub dochodowego.

5. Członek komisji (zastępca) może być mianowany (powołany) ponownie na następną kadencję.

§ 3. Ilości kandydatów na członków komisji i na zastępców członków przypadające na poszczególne rady, komisje, centralne zarządy przemysłów państwowych i wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej, związki, izby, organizacje i instytucje samorządu zawodowego (§ 2 ust. 4) ustala na każdą kadencję dyrektor izby skarbowej po zasięgnięciu opinii tych rad, komisji, centralnych zarządów przemysłów państwowych i wojewódzkich oddziałów Państwowej Centrali Handlowej, związków, izb, organizacji i instytucji.

§ 4. Jeżeli kadencja komisji odwoławczej nie zostanie przedłużona (§ 2 ust. 1), dyrektor izby skarbowej przed dniem 1 września roku, w którym kończy się kadencja komisji odwoławczej, zawiadamia wymienione w § 2 ust. 4 rady, komisje, centralne zarządy przemysłów państwowych i wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej, związki, izby, organizacje i instytucje samorządu zawodowego o ustalonej dla nich ilości kandydatów na członków oraz wzywa je do przedstawienia w wyznaczonym co najmniej jednonieściennym terminie kandydatów na członków i na zastępców członków w podwójnej ilości.

§ 5. Przy przedstawianiu kandydatów na członków i zastępców członków komisji odwoławczej, rady, komisje, centralne zarządy przemysłów państwowych i wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej, związki, izby, organizacje i instytucje, wymienione w § 2 ust. 4, są obowiązane podać nazwisko, imię, wiek, zawód lub zatrudnienie i miejsce zamieszkania kandydata oraz — jeżeli chodzi o izby, organizacje i instytucje wymienione w pkt 6), 7), 8) i 9) tegoż ustępu — ponadto wskazać, jakiego podatku podatnikiem jest kandydat.

§ 6. 1. Przy mianowaniu i powoływaniu członków i ich zastępców należy mieć na względzie, by wszystkie grupy podatników były, o ile możliwości, równomiernie reprezentowane.

2. Jeżeli rady, komisje centralne zarządy przemysłów państwowych i wojewódzkie oddziały Państwowej Centrali Handlowej, związki, izby, organizacje i instytucje, wymienione w § 2 ust. 4, nie przedstawia kandydatów na członków i zastępców w wyznaczonym terminie, wówczas także pozostałych członków i zastępców mianuje Minister Skarbu na wniosek dyrektora izby skarbowej; w tym przypadku nie obowiązuje przepis § 2 ust. 4 zdanie ostatnie co do kwalifikacji kandydatów przedstawianych przez izby, organizacje i instytucje wymienione w § 2 ust. 4 pkt 6), 7), 8) i 9).

3. Jeżeli zgłoszono kandydatów na członków lub zastępców członków komisji odwoławczej w ilości mniejszej od wynikającej z § 2 ust. 4 i § 3, Minister Skarbu może ograniczyć się do powołania spośród zgłoszonych kandydatów tylko tej ilości, która równa się połowie ilości zgłoszonej, a jeżeli zgłoszono ilość nieparzystą — połowie ilości parzystej, bezpośrednio mniejszej od zgłoszonej.

§ 7. Członkami i zastępcami członków komisji odwoławczej mogą być obywatele Rzeczypospolitej, którzy ukończyli dwudziesty piąty rok życia, korzystają z pełni praw cywilnych i obywatelskich i nie byli karani za przestępstwa popełnione z chęci zysku lub innych niskich pobudek.

§ 8. 1. Jeżeli uprawniona rada, komisja, centralny zarząd przemysłu państwowego, wojewódzki oddział Państwowej Centrali Handlowej, związek, izba, organizacja lub instytucja przedstawi jako kandydatów na członków lub zastępców członków komisji odwoławczej osoby, nie odpowiadające warunkom wymienionym w § 2 ust. 4 oraz w § 7, dyrektor izby skarbowej zażąda przedstawienia kandydatów odpowiednich w terminie dwutygodniowym.

2. Po bezskutecznym upływie terminu bądź w razie ponownego przedstawienia kandydatów, nie odpowiadających warunkom, stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 2.

§ 9. 1. Od pełnienia czynności członka lub zastępcy członka komisji mogą się uchylić posłowie do Sejmu, duchowni prawnie uznanych wyznań religijnych, osoby w wieku ponad lat 60, osoby,

które z powodu kalectwa, ułomności lub stałej choroby nie są w możności spełniać obowiązków członków komisji, wreszcie osoby, które przez 6 lat nieprzerwanie pełniły już te obowiązki.

2. Żołnierze, pełniący czynną służbę wojskową, wolni są od pełnienia obowiązków członków i zastępców członków komisji odwoławczej.

§ 10. 1. Mandat członka (zastępcy członka) komisji wygasa: z upływem okresu, na jaki członek (zastępca członka) został mianowany (powołany), gdy członek (zastępca członka) utraci warunki piastowania mandatu (§ 7) lub — jeżeli chodzi o członka (zastępcę członka) mianowanego (powołanego) z grona podatników podatników obrotowego i dochodowego — gdy przestanie on być podatnikiem na skutek utraty źródła przychodów w danym okręgu.

2. Członek (zastępca członka) traci mandat, jeżeli bez usprawiedliwienia nie przybył na trzy kolejne posiedzenia.

3. O wygaśnięciu mandatu z innych przyczyn niż wskutek upływu kadencji oraz o utracie mandatu orzeka dyrektor izby skarbowej. Na tę decyzję służy zażalenie do Ministra Skarbu w terminie dwutygodniowym od dnia następnego po doręczeniu.

4. Minister Skarbu może z ważnych przyczyn zwolnić członka (zastępcę członka) komisji odwoławczej przed upływem czasu, na który był mianowany (powołany).

5. W przypadkach, wymienionych w poprzednich ustępach, mianuje się (powołuje się) na pozostały okres kadencji innych członków (zastępców członków) trybem określonym w § 2.

§ 11. 1. Członkowie komisji odwoławczej i ich zastępcy powinni w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać przepisów ustaw podatkowych, postępować bezstronnie bez względu na osobę podatnika i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również stosunki podatnika i osób trzecich, o których powzięli wiadomość w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Członkowie (zastępcy członków) komisji odwoławczej, nie będący pracownikami państwowymi, obowiązani są na wstępie objęcia swych czynności złożyć następujące ślubowanie:

„Ślubuję, że w czasie pełnienia czynności członka (zastępcy członka) Komisji Odwoławczej postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem mandatu członka (zastępcy członka) komisji, a w szczególności wiadomości o przebiegu obrad i o stosunkach podatników zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu“.

3. Ślubowanie składa się przez powtórzenie słów ślubowania i podanie ręki przewodniczącemu. O złożeniu ślubowania należy sporządzić protokół, który podpisuje ślubujący oraz przewodniczący komisji.

§ 12. 1. Komisja odwoławcza obraduje i orzeka bądź w pełnym składzie (§ 2), bądź w sekcjach złożonych z przewodniczącego i 6 członków.

2. Przewodniczący komisji odwoławczej zwołuje komisje lub poszczególne sekcje, kieruje ich czynnościami i czuwa nad prawidłowym stosowaniem ustaw podatkowych i przepisów postępowania podatkowego. Jeżeli komisji lub sekcji komisji przewodniczy pracownik wyznaczony przez dyrektora izby skarbowej (§ 2 ust. 3), obowiązek kierowania jej czynnościami i czuwania nad prawidłowym stosowaniem ustaw podatkowych i przepisów postępowania podatkowego spoczywa na tym pracowniku.

3. Zwołanie następuje przez zaproszenie wszystkich członków komisji lub sekcji bądź zastępców z oznaczeniem dnia, godziny i miejsca posiedzenia oraz z podaniem przedmiotu obrad komisji lub sekcji.

4. Zaproszenia dla członków (zastępców członków) komisji lub sekcji wysyła przewodniczący komisji odwoławczej w takim czasie, aby im zostały doręczone co najmniej na tydzień przed posiedzeniem.

5. O niemożności przybycia na posiedzenie członek komisji lub sekcji jest obowiązany bezwzględnie po otrzymaniu zaproszenia zawiadomić przewodniczącego, który, jeżeli pozostało dość czasu, wysyła zaproszenie zastępcy członka. W tym przypadku termin przewidziany w ust. 4 nie obowiązuje.

§ 13. 1. Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala ilość przybyłych członków i decyduje o ważności posiedzenia.

2. Obrady są tajne.

§ 14. Do referowania spraw w komisji lub w sekcjach i do prowadzenia protokółów powołani są pracownicy izby skarbowej.

§ 15. Komisje odwoławcze w pełnym składzie obradują i decydują w przypadkach wskazanych w § 16 ust. 3 oraz opiniują opracowane przez izby skarbowe projekty norm szacunkowych, mających służyć do ustalania podstawy opodatkowania w drodze oszacowania.

§ 16. 1. Przewodniczący komisji odwoławczej wyłącza ze składu komisji poszczególne sekcje w ten sposób, by w skład danej sekcji wchodziła, o ile możliwości, połowa członków z tej grupy podatników, których odwołania będą przedmiotem obrad sekcji, a w pozostałej ilości — przedstawiciele instytucji wymienionych w § 2 ust. 4 pkt 1), 2), 3), 4) i 5).

2. W skład sekcji komisji odwoławczej rozstrzygającej odwołania od decyzji urzędów skarbowych i rewizyjnych, wydanych na podstawie orzeczeń obywatelskich komisji podatkowych, mogą wchodzić wyjącznie przedstawiciele: 1) wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi), 2) okręgowych komisji związków zawodowych (w m. st. Warszawie Rady Związków Zawodowych), 3) centralnych zarządów przemysłów państwowych i wojewódz-

kich oddziałów Państwowej Centrali Handlowej, 4) Związku Samopomocy Chłopskiej, 5) Centralnego Związku Spółdzielczego. Okręgowy lustrator społeczny lub zastępca okręgowego lustratora społecznego może uczestniczyć w posiedzeniu sekcji komisji odwoławczej z głosem doradczym.

3. Sekcje rozstrzygają odwołanie ostatecznie. Jeżeli jednak przewodniczący komisji odwoławczej uzna, że uchwała sekcji narusza przepisy ustaw podatkowych lub rażąco odbiega od danych zawartych w aktach sprawy, powinien przekazać sprawę komisji odwoławczej w pełnym składzie, która orzeka ostatecznie. Przepis o przekazaniu sprawy komisji odwoławczej w pełnym składzie nie ma zastosowania do uchwał sekcji powziętych w składzie określonym w ust. 2.

4. Sekcja komisji odwoławczej, rozstrzygająca odwołania od decyzji urzędów skarbowych i rewizyjnych, wydanych na podstawie orzeczeń obywatelskich komisji podatkowych, decyduje ostatecznie według swobodnego uznania zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 31, poz. 210).

§ 17. 1. Ilość sekcji oraz właściwość każdej sekcji i przydział członków komisji do sekcji ustala przewodniczący komisji.

2. Sekcje powinny składać się w połowie z członków mianowanych i w połowie z członków powołanych. Przepis ten nie ma zastosowania do składu sekcji, o której mowa w § 16 ust. 2.

3. Przewodniczący powołuje zastępcę członka komisji do sprawowania obowiązku członka w razie niemożności przybycia członka na posiedzenie komisji lub sekcji oraz w przypadku wygaśnięcia lub utraty mandatu przez członka komisji (§ 10); w tym przypadku zastępca sprawuje obowiązki aż do czasu mianowania (powołania) nowego członka.

§ 18. Komisja i sekcja są zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli na posiedzeniu komisji obecnych jest przynajmniej 12, a na posiedzeniu sekcji przynajmniej 2 członków oprócz przewodniczącego.

§ 19. 1. Uchwały w komisji i w sekcjach zapadają bezwzględną większością głosów osób, biorących udział w głosowaniu; przewodniczący nie głosuje, lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

2. Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością pewnej cyfry nie można osiągnąć bezwzględnej większości głosów, wówczas głosy, oddane na cyfrę najniekorzystniejszą dla podatnika, należy doliczać do głosów, które padły na najbliższe korzystniejsze dla podatnika cyfry dopóty, aż osiągnięciem się bezwzględną większością.

§ 20. 1. Członek (zastępca członka) powinien opuścić posiedzenie komisji lub sekcji na czas narady i powzięcia uchwały, gdy na posiedzeniu jest rozpatrywana sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, w stosunku pokrewieństwa w linii bocz-

nej do czwartego stopnia, a powinowactwa bocznego do drugiego stopnia, lub też w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, jak również, jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, którego jest przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem, jeżeli jest współwłaścicielem lub udziałowcem przedsiębiorstwa, dla którego komisja lub sekcja określa podatek, wreszcie jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, z kim pozostaje w takim stosunku prawnym, że wynik rozstrzygnięcia może oddziaływać na jego prawa lub obowiązki.

2. Jeżeli wymienione w poprzednim ustępie przeszkody dotyczą przewodniczącego, powinien on oddać przewodnictwo obrad wyznaczonemu pracownikowi izby skarbowej.

§ 21. Z obrad i uchwał komisji i sekcji sporządza się protokoły, które podpisują przewodniczący i przynajmniej 2 członków obecnych na posiedzeniu.

§ 22. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisji odwoławczych przy izbach skarbowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 13, poz. 50 i Nr 49, poz. 254) oraz § 14 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 209).

2. Komisje odwoławcze utworzone na zasadzie przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1947 r., wymienionego w ust. 1, działają do czasu utworzenia komisji odwoławczych na zasadzie niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

490

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1948 r.

o cenach sprzedaży niektórych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy“ (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 26, poz. 240 i z 1933 r. Nr 84, poz. 617) zarządzam, co następuje:

§ 1. W uzupełnieniu pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 grudnia 1946 r. o cenach sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 28) oraz pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Skarbu

z dnia 15 kwietnia 1947 r. o cenach sprzedaży niektórych wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 171) ustala się ceny wyrobów tytoniowych, określone w cenniku, załączonym do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

• Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1948 r. (poz. 490).

CENNIK WYROBÓW TYTONIOWYCH POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.

1. Papierosy: bezustnikowe:	Cena za 1 sztukę
Grunwald	10 zł
Górnik	5 zł
Mocny	4 zł

491

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1948 r.

o cenach soli.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r.

o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny“ (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497) zarządzam, co następuje: